

**CONVENȚIA PRIVIND SPĂLAREA,
DESCOPERIREA, SECHESTRAREA ȘI CONFISCAREA
PRODUSELOR INFRAȚIUNII**

- STRASBOURG, 8.XI.1990 -

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și alte state semnatare ale prezentei Convenții,

Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi

Convinși de necesitatea de a aplica o politică penală comună urmărind protecția societății,

Considerând că lupta contra criminalității grave, care este din ce în ce mai mult o problemă internațională, impune folosirea unor metode moderne și eficiente la nivel internațional,

Estimând că una dintre aceste metode constă în privarea delincvenților de produsele infracțiunii

Considerând că în scopul atingerii acestui obiectiv trebuie în aceeași măsură să se pună în aplicare un sistem satisfăcător de cooperare internațională,

Au convenit cu privire la următoarele:

**Capitolul I
Terminologie**

Articolul 1- Terminologie

In sensul prezentei Convenții, expresia:

a) **“produs”**

desemnează orice avantaj economic obținut din infracțiuni. Acest avantaj poate consta în orice bun așa cum este definit de alineatul b al prezentului articol;

b) **“bun”**

înseamnă un bun de orice natură, corporal sau incorporeal, mobil sau imobil, ca și actele juridice sau documentele atestând un titlu sau un drept cu privire la bun;

c) **“instrument”**

desemnează orice obiecte folosite sau destinate a fi folosite în orice modalitate, în totalitate sau în parte, pentru a comite una sau mai multe infracțiuni;

d) **“confiscare”**

desemnează o măsură ordonată de către o instanță judecătorească ca urmare a unei proceduri referitoare la una sau mai multe infracțiuni, măsură care conduce la privarea permanentă de acel bun;

e) **“infracțiune principală”**

desemnează orice infracțiune în urma căreia produsele sunt rezultate și susceptibile de a deveni obiectul unei infracțiuni conform art.6 din prezenta Convenție.

Capitolul II

Măsuri ce pot fi luate la nivel național

Articolul 2 - Măsuri de confiscare

1. Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și pe cele care se dovedesc necesare pentru a-i permite să confişte instrumente și produse sau bunuri a căror valoare corespunde acestor produse.

2. Fiecare Parte poate, în momentul semnării, sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că alin.1 din prezentul articol nu se aplică decât infracțiunilor sau categoriilor de infracțiuni precizate în declarație.

Articolul 3 - Măsuri de investigare și măsuri provizorii

Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și pe cele care se dovedesc necesare pentru a-i permite să identifice și să urmărească bunurile supuse confiscării conform art.2 alin.1, și să prevină orice operațiune, orice transfer sau orice înstrăinare cu privire la aceste bunuri.

Articolul 4 – Competențe și tehnici speciale de investigare

1. Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și pe cele care se dovedesc a fi necesare pentru a împuternici instanțele sau alte autorități competente să dispună accesul și ridicarea dosarelor bancare, financiare sau comerciale, în scopul de a pune în aplicare măsurile vizate de articolul 2 și 3. O Parte nu va putea invoca secretul bancar pentru a refuza să dea curs dispozițiilor prezentului articol.

2. Fiecare Parte are în vedere adoptarea măsurilor legislative și a celor care se dovedesc necesare pentru a-i permite să folosească tehnici speciale de investigare care să ușureze identificarea și urmărirea produsului ca și strângerea probelor aferente acestora. Dintre aceste tehnici pot fi menționate dispozițiile de supraveghere a conturilor bancare, punerea sub observație, interceptarea telecomunicațiilor, accesul la sisteme informatizate și dispozițiile prin care se solicită punerea la dispoziție a documentelor stabilite.

Articolul 5 - Recursuri judiciare

Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și altele care se dovedesc necesare pentru a face în așa fel încât persoanele afectate de măsurile prevăzute de articolele 2 și 3 să dispună de posibilitatea de a avea acces efectiv la justiție pentru a-și apăra drepturile.

Articolul 6 - Infracțiuni de spălare a banilor

1. Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și pe cele care se dovedesc necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune, conform dreptului său intern, următoarelor fapte, atunci când sunt comise cu intenție :

a) transformarea sau transferul bunurilor de către o persoană care cunoaște că aceste bunuri constituie produse, în scopul de a disimula sau ascunde originea ilicită a

acestor bunuri sau de a ajuta orice persoană care este implicată în comiterea infracțiunii principale să se sustragă de la consecințele juridice ale faptelor sale;

și sub rezerva principiilor sale constituționale și a conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic:

b) disimularea sau ascunderea naturii, originii, amplasării, dispunerii, mișcării sau proprietății reale a bunurilor sau a drepturilor relative la acestea, despre care autorul știe că aceste bunuri constituie produse ;

și sub rezerva principiilor sale constituționale și a conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic ;

c) dobândirea, achiziționarea sau folosirea bunurilor despre care cel care le dobândește, deține sau folosește a acționat cu scopul de a obține profit;

d) participarea la una dintre infracțiunile stabilite conform prezentului articol sau orice formă de asociere, înțelegere, orice tentativă sau complicitate prin oferirea unei asistențe, unui ajutor sau sfaturi în vederea comiterii sale.

2. În scopul punerii în practică sau aplicării alineatului 1 din prezentul articol:

a) faptul că infracțiunea principală este sau nu de competența jurisdicției penale a statului Parte nu are relevanță;

b) se poate prevedea că infracțiunile enunțate în acest alineat nu se aplică autorilor infracțiunii principale;

c) cunoașterea, intenția sau motivația necesare ca elemente ale uneia dintre infracțiunile prevăzute în acest alineat se pot deduce din circumstanțele obiective ale faptei.

3. Fiecare Parte poate să adopte măsurile pe care le consideră necesare pentru a conferi, în baza dreptului său intern, caracterul de infracțiune tuturor sau unei părți din faptele prevăzute în alineatul 1 în unul sau în toate cazurile următoare când autorul:

a) trebuia să prezume că bunul constituie un produs al infracțiunii;

b) a acționat în scop lucrativ (profitabil);

c) a acționat pentru a facilita continuarea unei activități infracționale.

4. Fiecare Parte poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată Secretariatului General al Consiliului Europei, să declare că paragraful 1 al prezentului articol se aplică numai infracțiunilor principale sau categoriilor de infracțiuni principale precizate în acea declarație.

Capitolul III

Cooperarea internațională

Secțiunea 1

Principii de cooperare internațională

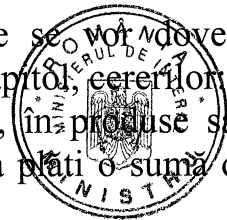
Articolul 7 - Principii generale și măsuri de cooperare internațională

1. Părțile cooperează în cea mai mare măsură posibilă unele cu celelalte în scopul cercetării și al procedurilor care vizează confiscarea instrumentelor și produselor.

2. Fiecare Parte adoptă măsurile legislative și pe cele care se vor dovedi necesare pentru a-i permite să răspundă în condițiile prevăzute în acest capitol, cererilor

a) de confiscare a bunurilor particulare constând, în special, în produse sau instrumente, ca și de confiscare a produselor constând în obligația de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii produsului;

b) de asistență în scopul cercetării și luării măsurilor provizorii referitoare la orice formă de confiscare la care se referă lit.a) de mai sus.

Secțiunea 2

Asistența reciprocă în faza cercetării penale

Articolul 8 - Obligația de asistență reciprocă

Părțile își acordă, la cerere, asistența reciprocă cea mai largă posibilă pentru identificarea și descoperirea instrumentelor, produselor și altor bunuri susceptibile de confiscare. Această asistență va consta în special, în orice măsură referitoare la aducerea și punerea în siguranță a elementelor de probă privind existența bunurilor sus-menționate, amplasarea sau mutarea acestora, natura lor, statutul juridic sau valoarea acestora.

Articolul 9 - Executarea asistenței reciproce

Asistența reciprocă prevăzută de art.8 se va executa conform dreptului intern al părții solicitate și în baza acestuia și conform procedurilor precizate în cerere, în măsura în care ele nu sunt incompatibile cu acest drept intern.

Articolul 10 - Transmiterea spontană de informații

Fără a prejudicia propriile sale cercetări sau proceduri, o Parte poate, fără cerere prealabilă, să transmită unei alte Părți informații asupra instrumentelor și produselor când apreciază că prin comunicarea acestor informații ar putea ajuta Partea destinatară să inițieze sau ar putea duce la bun sfârșit cercetări sau proceduri sau când aceste informații ar putea ajunge la o cerere formulată de către această Parte în baza prezentului capitol.

Secțiunea 3

Măsuri provizorii

Articolul 11 - Obligația de a dispune măsuri provizorii

1. O Parte ia, la cererea unei alte Părți care a declanșat procedura penală sau o procedură în vederea confiscării, măsurile provizorii care se impun, cum ar fi blocarea sau indisponibilizarea conturilor bancare pentru a preveni orice operație, orice transfer sau orice înstrăinare cu privire la orice bun, care în faza următoare poate fi obiect al unei cereri de confiscare sau care ar putea permite să dea dreptul unei asemenea cereri.

2. O Parte care a primit o cerere de confiscare conform art.13, dacă s-a cerut aceasta, va lua măsurile menționate în alin.1 al prezentului articol, cu privire la orice bun care face obiectul cererii sau care ar putea să îndreptățească o cerere.

Articolul 12 –Executarea măsurilor provizorii

1. Măsurile provizorii prevăzute de art.11 sunt executate conform dreptului intern al Părții solicitate și în baza acestuia și conform procedurilor precizate în cerere în măsura în care acestea nu sunt incompatibile cu acest drept intern.

2. Înainte de a ridica orice măsură provizorie luată conform prezentului articol, Partea solicitată dă, dacă este posibil, Părții solicitante, posibilitatea de a-și exprima motivele sale în favoarea menținerii măsurii.

Secțiunea 4 **Confiscarea**

Articolul 13 - Obligația de confiscare

1. O Parte care a primit de la o altă Parte o cerere de confiscare privind instrumente sau produse situate pe teritoriul său, trebuie:

a) să execute o hotărâre de confiscare provenind de la o instanță a Părții solicitante în ceea ce privește aceste instrumente sau aceste produse; sau

b) să prezinte această cerere autorităților sale competente pentru a obține o hotărâre de confiscare și, dacă aceasta este acordată, să o execute.

2. În scopul aplicării alineatului 1 lit.b) din prezentul articol, orice Parte are, dacă este necesar, competența de a începe o procedură de confiscare în baza dreptului său intern.

3. Dispozițiile alineatului 1 al acestui articol se aplică în mod egal confiscării constând în obligația de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii produsului dacă bunurile care sunt supuse confiscării se găsesc pe teritoriul Părții solicitate. În astfel de cazuri, procedând la confiscare conform alineatului 1, Partea solicitată, dacă nu obține plata, determină acoperirea creanței sale asupra oricărui bun disponibil în acest scop.

4. Dacă o cerere de confiscare vizează un bun determinat, Părțile pot conveni ca Partea solicitată să poată proceda la confiscare sub forma unei obligații de a plăti o sumă de bani corespunzând valorii bunului.

Articolul 14 – Executarea confiscării

1. Procedurile care permit să se obțină executarea confiscării în baza articolului 13 sunt guvernate de legea Părții solicitate.

2. Partea solicitată este obligată să țină seama de faptele ce au fost constatate, așa cum au fost expuse într-o decizie penală de condamnare sau în altă decizie judiciară a Părții solicitante, sau în măsura în care aceasta se bazează implicit pe ele.

3. Fiecare Parte, poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că alin.2 al prezentului articol nu se aplică decât sub rezerva principiilor constituționale și conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic.

4. În cazul în care confiscarea constă în obligația de a plăti o sumă de bani, autoritatea competentă a Părții solicitate convertește suma în devizele țării sale, la rata de schimb în vigoare, în momentul în care este luată hotărârea de a executa confiscarea.

5. În cazul prevăzut de articolul 13, alin.1 lit.a), numai Partea solicitantă are dreptul de a hotărî referitor la orice cerere de revizuire a deciziei de confiscare.

Articolul 15 – Bunuri confiscate

Partea solicitată dispune conform dreptului său intern de toate bunurile confiscate de ea, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel de către Părțile în cauză.

Articolul 16 - Dreptul de executare și valoarea maximă a bunurilor supuse confiscării

1. O cerere de confiscare făcută conform art.13 nu va afecta dreptul Părții solicitante de a executa ea însăși hotărârea de confiscare.

2. Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu va putea fi interpretată ca fiind de natură să permită ca valoarea totală a bunurilor confiscate să fie superioară sumei fixate prin hotărârea de confiscare. Dacă o Parte constată că aceasta s-ar putea produce, Părțile interesate vor proceda la consultări pentru a evita o asemenea consecință.

Articolul 17 – Privarea de libertate

Partea solicitată nu poate dispune privarea de libertate și nici să ia vreo măsură restrictivă de libertate ca urmare a cererii prezentate în baza art.13, dacă Partea solicitantă a precizat aceasta în cerere.

Secțiunea 5

Refuzul și amânarea cooperării

Articolul 18 - Motive de refuz

1. Cooperarea în baza prezentului capitol poate fi refuzată în cazul când:
 - a) măsura solicitată este contrară principiilor fundamentale ale ordinii juridice a Părții solicitate; sau
 - b) executarea cererii riscă să aducă atingere suveranității, securității, ordinii publice sau altor interese esențiale ale Părții solicitate; sau
 - c) Partea solicitată apreciază că importanța cazului la care se referă cererea nu justifică luarea măsurilor solicitate; sau
 - d) infracțiunea la care se referă cererea este o infracțiune politică sau fiscală; sau
 - e) Partea solicitată consideră că măsura solicitată ar fi contrară principiului *ne bis in idem*; sau
 - f) infracțiunea la care se referă cererea nu ar fi o infracțiune conform dreptului Părții solicitate, dacă fapta ar fi fost comisă pe teritoriul aflat sub jurisdicția sa. Totuși, acest motiv de refuz nu se aplică în cazul cooperării prevăzute în Secțiunea 2 decât în măsura în care sprijinul solicitat implică măsuri coercitive.

2. Cooperarea prevăzută în Secțiunea 2, în măsura în care asistența solicitată implică măsuri coercitive, precum și aceea prevăzută în Secțiunea 3 a prezentului capitol pot fi refuzate în aceeași măsură în cazul în care măsurile solicitate nu pot fi luate în baza dispozițiilor dreptului intern al Părții solicitate în scopul cercetărilor sau procedurilor, dacă este vorba de un caz pe plan intern similar.

3. Când în legislația Părții solicitate se prevede acest lucru, cooperarea prevăzută de secțiunea 2, în măsura în care asistența solicitată implică măsuri coercitive, și cooperarea prevăzută la secțiunea 3 din prezentul capitol, pot fi de asemenea refuzate, în

cazul în care măsurile solicitate sau orice alte măsuri având efecte asemănătoare nu vor fi autorizate de legislația Părții solicitante sau dacă, în ce privește autoritățile competente ale Părții solicitante care acționează în materia infracțiunilor, cererea nu a fost autorizată de nici o altă autoritate judiciară, inclusiv Ministerul Public.

4. Cooperarea prevăzută de Secțiunea 4 a prezentului capitol poate fi de asemenea refuzată dacă:

a) legislația Părții solicitate nu prevede confiscarea pentru tipul de infracțiune pentru care s-a adresat cererea; sau

b) fără prejudicierea obligației menționată de articolul 13, alineat 3 ea ar fi contrară principiilor dreptului intern al Părții solicitate în ceea ce privește posibilitățile de confiscare referitoare la legăturile dintre o infracțiune și:

i) un avantaj economic care poate fi asimilat cu produsul său; sau

ii) bunuri care ar putea fi asimilate cu instrumente ale sale;

sau

c) în baza legislației Părții solicitate, hotărârea de confiscare nu mai poate fi pronunțată sau executată deoarece s-a prescris; sau

d) cererea nu se referă la o condamnare anterioară, nici la o hotărâre cu caracter judiciar, nici la o declarație inclusă la o asemenea hotărâre, în legătură cu o asemenea decizie, declarație conform căreia una sau mai multe infracțiuni au fost comise și care este la baza hotărârii sau cererii de confiscare; sau

e) fie confiscarea nu mai este executorie în Partea solicitantă, susceptibilă de a fi supusă căilor ordinare de atac; sau

f) cererea se referă la o hotărâre de confiscare luată în absența persoanei împotriva căreia s-a luat hotărârea iar dacă, potrivit Părții solicitate, procedura inițiată de Partea solicitantă și care a dus la adoptarea acestei hotărâri nu a satisfăcut drepturile minime la apărare recunoscute oricărei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni.

5. În sensul alin.4 lit. f) din prezentul articol, o hotărâre nu este considerată ca fiind luată în absența acuzatului:

a) dacă ea a fost confirmată sau pronunțată după opoziția din partea celui interesat; sau

b) dacă decizia a fost pronunțată în apel, cu condiția ca apelul să fi fost introdus de către persoana interesată.

6. Atunci când se examinează, în sensul alin.4 lit. f), dacă dreptul minim la apărare a fost respectat, Partea solicitată va ține cont de faptul că persoana interesată în mod deliberat a încercat să se sustragă justiției, sau că această persoană, având posibilitatea de a recurge la o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în absența sa, nu s-a folosit de această posibilitate. La fel se va proceda atunci când persoana interesată nu s-a prezentat și nici nu a cerut amânarea judecării, deși a fost legal citată.

7. O Parte nu va putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul de a coopera așa cum prevede acest capitol. Atunci când dreptul său intern prevede, o Parte poate pretinde ca o cerere de cooperare care ar implica ridicarea secretului bancar să fie autorizată, fie de către judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv ministerul public, aceste autorități acționând în materia infracțiunilor.

8. Fără prejudicierea motivului de refuz prevăzut de alin.1 lit.a) al prezentului articol:

a) faptul că persoana care face obiectul unei cercetări sau a unei hotărâri de confiscare dispusă de autoritățile Părții solicitante este o persoană juridică nu poate fi invocat de către Partea solicitată ca un obstacol în calea oricărei colaborări în baza prezentului capitol.

b) faptul că persoana fizică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare a produselor a decedat ulterior ca și faptul că o persoană juridică împotriva căreia a fost luată o hotărâre de confiscare de produse a fost dizolvată ulterior nu va putea fi invocat ca obstacol în vederea acordării întraajutorării prevăzută de articolul 13 alin.1 lit.a).

Articolul 19 – Amânarea

Partea solicitată poate decide amânarea executării măsurilor solicitate printr-o cerere, dacă acestea riscă să aducă prejudicii cercetărilor sau procedurilor inițiate de autoritățile sale.

Articolul 20 - Acceptarea parțială sau condiționată a unei cereri

Înainte de a refuza sau amâna cooperarea în baza prezentului capitol, Partea solicitată examinează, dacă este cazul după consultarea părții solicitante, dacă o poate accepta parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră necesare.

Secțiunea 6

Notificarea și protecția drepturilor terților

Articolul 21 - Notificarea documentelor

1. Părțile își vor acorda reciproc sprijinul cel mai larg posibil pentru notificarea actelor judiciare cu privire la persoanele afectate de măsurile provizorii și de confiscare.

2. Nici o dispoziție din prezentul articol nu vizează să împiedice :

a) posibilitatea de a adresa acte judiciare pe canale poștale direct persoanelor care se află în străinătate ;

b) posibilitatea ca persoanele oficiale din cadrul ministerelor, funcționarii sau alte persoane competente din Partea de unde sunt transmise documentele să procedeze la notificarea și semnarea actelor judiciare direct prin intermediul autorităților consulare ale acestei Părți sau prin grija oficialilor ministeriali, funcționarilor sau altor persoane competente ale Părții de destinație, exceptând cazul când Partea de destinație face o declarație contrară Secretariatului General al Consiliului Europei în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

3. Cu ocazia notificării în străinătate a actelor judiciare referitoare la persoane față de care s-au luat măsuri provizorii sau hotărâri de confiscare ordonate în Partea de origine, această Parte va informa persoanele în cauză cu privire la căile de atac în justiție prevăzute de legislația sa.

Articolul 22 - Recunoașterea hotărârilor străine

1. Sesizată cu o cerere de cooperare conform Secțiunii 3 și 4, Partea solicitată va recunoaște orice hotărâre judiciară, luată în țara solicitantă în ceea ce privește drepturile revendicate de către terți.

2. Recunoașterea va putea fi refuzată :

- a) dacă terții nu au avut o posibilitate suficientă de a-și valorifica drepturile lor, sau
- b) dacă hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre deja luată în Partea solicitată în aceeași problemă, sau
- c) dacă ea este incompatibilă cu ordinea publică din Partea solicitată sau
- d) dacă decizia a fost luată contrar dispozițiilor în materie de competență exclusivă prevăzută de dreptul Părții solicitate.

Secțiunea 7

Procedură și alte reguli generale

Articolul 23 - Autoritatea centrală

1. Părțile vor desemna o autoritate centrală, sau, dacă este necesar, mai multe autorități însărcinate cu trimiterea cererilor formulate în baza prezentului capitol, de a răspunde la acestea, de a le executa sau de a le transmite autorităților care au competența de a le executa.

2. Fiecare Parte va comunica Secretariatului General al Consiliului Europei, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, denumirea și adresa autorităților desemnate în aplicarea alin.1 al prezentului articol.

Articolul 24 - Corespondența directă

1. Autoritățile centrale vor comunica direct între ele.

2. În caz de urgență cererile și comunicările prevăzute în prezentul capitol pot fi trimise direct de către autoritățile judiciare, inclusiv de către Ministerul Public, ale Părții solicitante către autoritățile corespunzătoare ale Părții solicitate. Într-un astfel de caz, o copie trebuie trimisă simultan către autoritatea centrală a Părții solicitate prin intermediul autorității centrale a Părții solicitante.

3. Orice cerere sau comunicare formulată în aplicarea alineatelor 1 și 2 din prezentul articol poate fi prezentată prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (INTERPOL).

4. Dacă o cerere este prezentată în baza alin.2 al prezentului articol și dacă autoritatea sesizată nu este competentă pentru a-i da curs, aceasta o va transmite autorității competente din țara sa și va informa direct Partea solicitantă despre această situație.

5. Cererile sau comunicările prezentate în baza dispozițiilor Secțiunii a 2-a a prezentului capitol, care nu implică măsuri coercitive, vor putea fi transmise direct de către autoritatea competentă a Părții solicitante către autoritatea competentă a Părții solicitate.

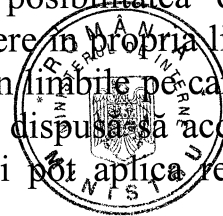
Articolul 25 - Tipurile cererilor și limbile folosite

1. Toate cererile prevăzute în prezentul capitol vor fi făcute în scris. Este permisă folosirea mijloacelor moderne de telecomunicații, cum ar fi fax-ul.

2. Sub rezerva dispozițiilor alin.3 din prezentul articol, traducerea cererilor sau documentelor anexate nu va fi cerută.

3. Orice Parte poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declarație

adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să-și rezerve posibilitatea de a pretinde ca cererile și documentele anexate să fie însoțite de o traducere în propria limbă sau într-una din limbile oficiale ale Consiliului Europei, sau în una din limbile pe care ea le va indica. Orice Parte poate, cu această ocazie, să declare că este dispusă să accepte traduceri în orice altă limbă pe care ea o va indica. Celelalte Părți pot aplica regula reciprocității.

Articolul 26 - Legalizarea

Documentele transmise în aplicarea prezentului capitol nu sunt supuse formalităților de legalizare.

Articolul 27 - Conținutul cererii

1. Orice cerere de cooperare prevăzută de prezentul capitol trebuie să precizeze :

a) autoritatea de la care emană și autoritatea însărcinată să pună în aplicare cercetările sau procedurile ;

b) obiectul și motivul cererii ;

c) cauza, inclusiv faptele pertinente (cum ar fi data, locul și circumstanțele infracțiunii), la care se referă cercetările sau procedurile, exceptând cazurile cererii de notificare ;

d) în măsura în care cooperarea implică măsuri coercitive :

i textul dispozițiilor legale sau, dacă nu este posibil, o prezentare a legii aplicabile, și

ii o indicație conform căreia măsura solicitată sau orice altă măsură având efecte similare, ar putea fi luată pe teritoriul Părții solicitantă în virtutea propriei legislații ;

e) dacă este necesar și în măsura posibilului :

i detalii privind persoana sau persoanele avute în vedere, incluzând numele, data și locul nașterii, cetățenia și locul unde se află, iar dacă este vorba de o persoană juridică, sediul acesteia, și

ii bunurile în legătură cu care se solicită cooperarea, amplasarea acestora, legăturile cu persoana sau persoanele în cauză, orice legătură cu infracțiunea, ca și orice informație cu privire la interesele altei persoane cu privire la aceste bunuri, și

f) orice procedură specială pe care Partea solicitantă o solicită.

2. Atunci când o cerere privind o măsură provizorie prezentată în baza Secțiunii 3 vizează punerea sub sechestru a unui bun care ar putea face obiectul unei hotărâri de confiscare constând în obligația de a plăti o sumă de bani, această cerere trebuie de asemenea să indice suma maximă care se dorește a fi recuperată cu privire la acest bun.

3. Pe lângă indicațiile menționate în alin.1, orice cerere formulată în aplicarea secțiunii 4 trebuie să conțină :

a) în cazul art.13 alin.1.a :

i o copie certificată potrivit legii a hotărârii de confiscare dată de tribunalul Părții solicitante și motivarea care stă la baza hotărârii, dacă nu sunt indicate în decizia însăși;

ii o atestare din partea autorității competente a Părții solicitante conform căreia decizia de confiscare este executorie și nu este supusă căilor ordinare de atac ;

iii informații privind măsura în care decizia trebuie să fie executată, și

- iv informații cu privire la necesitatea de a lua măsuri provizorii ;
- b) în cazul art.13 alin.1 lit.b), o expunere a faptelor invocată de Partea solicitantă care să fie suficientă pentru a permite Părții solicitate să obțină o decizie în baza dreptului său intern ;
- c) atunci când terții au avut posibilitatea de a-și revendica drepturi, documente care să dovedească că ei au avut această posibilitate.

Articolul 28 - Vicii ale cererilor

1. Dacă cererea nu este conformă dispozițiilor prezentului capitol, sau dacă informațiile nu sunt suficiente pentru a permite Părții solicitate să ia o decizie cu privire la cerere, această Parte poate solicita Părții solicitante să-și modifice cererea sau să o completeze cu informații suplimentare.
2. Partea solicitată poate fixa un termen pentru obținerea acestor modificări sau informații.
3. În timpul cât așteaptă obținerea modificărilor sau informațiilor solicitate cu privire la o cerere prezentată în aplicarea secțiunii 4 a prezentului capitol, Partea solicitată poate dispune orice măsură avută în vedere de secțiunile 2 și 3 din prezentul capitol.

Articolul 29 - Concursul de cereri

1. Atunci când o Parte solicitată primește mai mult decât o cerere prezentată în baza secțiunilor 3 și 4 ale prezentului capitol cu privire la aceeași persoană sau la aceleași bunuri, concursul de cereri nu împiedică Partea solicitată să examineze cererile pentru care trebuie luate măsuri provizorii.
2. În cazul unui concurs de cereri prezentate în baza secțiunii 4 a prezentului capitol, Partea solicitată va avea în vedere să consulte Părțile solicitante.

Articolul 30 - Obligația de motivare

Partea solicitată trebuie să motiveze orice hotărâre de refuz, amânare sau condiționare a oricărei cooperări solicitate în baza prezentului articol.

Articolul 31 - Informare

1. Partea solicitată informează fără întârziere Partea solicitantă :
 - a) asupra măsurilor luate imediat în baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;
 - b) asupra rezultatului final al măsurilor luate ca urmare a cererii;
 - c) despre o hotărâre de refuz, amânare sau condiționare, totală sau parțială, în orice cooperare prevăzută de prezentul capitol ;
 - d) despre orice împrejurări care fac imposibilă executarea măsurilor solicitate sau care sunt de natură să o întârzie în mod considerabil, și
 - e) în caz de măsuri provizorii adoptate pe baza unei cereri formulate în aplicarea secțiunii 2 și 3 ale prezentului capitol, despre dispozițiile dreptului său intern care automat ar atrage ridicarea măsurii.
2. Partea solicitantă informează fără întârziere Partea solicitată :
 - a) despre orice revizuire, decizie sau alt fapt care înlătură total sau parțial caracterul executoriu al deciziei de confiscare ;

b) despre orice schimbare, în fapt sau în drept, care ar face de acum înainte nejustificată orice acțiune întreprinsă în baza prezentului articol.

3. Când o Parte solicită confiscarea bunurilor în mai multe Părți, în baza aceleiași hotărâri de confiscare, ea va informa toate Părțile în cauză cu privire la executarea hotărârii.

Articolul 32 - Utilizarea restrânsă

1. Partea solicitată poate subordona executarea unei cereri de condiția ca informațiile sau elemente de probe obținute să nu fie, fără consimțământul său prealabil, utilizate sau transmise de către autoritățile Părții solicitante în scopul altor cercetări sau proceduri decât cele precizate în cerere.

2. Fiecare Parte poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că informațiile sau probele furnizate de aceasta în baza prezentului capitol nu vor putea, fără consimțământul său prealabil, să fie utilizate sau transmise de către autoritățile Părții solicitate în scopuri de cercetare sau proceduri altele decât cele precizate în cerere.

Articolul 33 - Confidențialitatea

1. Partea solicitantă poate cere Părții solicitate să păstreze confidențial cererea și conținutul acesteia, cu excepția măsurilor necesare pentru executarea acesteia. Dacă Partea solicitată nu se poate conforma acestei condiții de confidențialitate, va trebui să informeze Partea solicitantă în cel mai scurt termen posibil.

2. Partea solicitantă trebuie, dacă i se cere, cu condiția ca cererea să nu fie contrară principiilor fundamentale ale dreptului său intern, să păstreze confidențialitatea oricăror mijloace de probă și informații comunicate de Partea solicitată, mai puțin în măsura necesară cercetărilor sau procedurii descrise în cerere.

3. Sub rezerva dispozițiilor dreptului său intern, o Partea care a primit spontan informații în baza art.10 trebuie să se conformeze oricărei condiții de confidențialitate solicitate de Partea care transmite informația. Dacă cealaltă Parte nu se poate conforma unei asemenea condiții, ea trebuie să informeze despre aceasta Partea care transmite informația în cel mai scurt termen.

Articolul 34 - Cheltuieli

Cheltuielile obișnuite necesare pentru executarea unei cereri sunt în sarcina Părții solicitate. Atunci când cheltuieli importante sau extraordinare se dovedesc necesare pentru a da curs unei cereri, Părțile se pun de acord pentru a stabili condițiile în care cererea se va executa ca și cu privire la modalitatea în care cheltuielile vor fi suportate.

Articolul 35 – Daune - interese

1. Atunci când o acțiune privind responsabilitatea în materie de daune rezultând dintr-un act sau dintr-o omisiune în legătură cu cooperarea prevăzută în prezentul capitol a fost inițiată de către o persoană, Părțile implicate au în vedere să se consulte, dacă este cazul, asupra repartizării eventuale a reparațiilor datorate.

2. O Parte căreia îi este adresată o cerere de despăgubire va informa fără întârziere cealaltă Parte pentru a stabili dacă aceasta poate avea un interes în acest caz.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 36 - Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și statelor nemembre care au participat la elaborarea ei. Aceste state își vor putea exprima consimțământul de a fi legate prin :

- a) semnare fără rezervă de ratificare, de acceptare sau de aprobare, sau
- b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

3. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data la care trei state, dintre care cel puțin două state membre ale Consiliului Europei, își vor fi exprimat consimțământul lor de a fi legate prin Convenție, conform dispozițiilor alineatului 1.

4. Pentru orice stat semnatar, care își va exprima ulterior consimțământul de a fi Parte la Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de trei luni după data exprimării consimțământului său de a fi legat prin Convenție conform dispozițiilor alin.1.

Articolul 37 - Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după ce va consulta statele Părți la Convenție, să invite orice stat nemembru al Consiliului să adere la prezenta Convenție, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută de art.20 lit.d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea voturilor reprezentanților statelor contractante care au dreptul de vot în Comitet.

2. Pentru orice stat care a aderat la Convenție, ea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea perioadei de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 38 - Aplicarea teritorială

1. Orice Stat va putea în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție.

2. Orice stat va putea, în orice alt moment, de la data primirii declarației de către Secretarul General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare cu privire la acest teritoriu în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.

3. Orice declarație făcută în baza celor două paragrafe precedente, va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat prin această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General. Retragera va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 39 - Relații cu alte convenții și acorduri

1. Prezenta Convenție nu va aduce atingere drepturilor și obligațiilor decurgând din convenții internaționale multilaterale privitoare la probleme specifice.

2. Părțile la această Convenție vor putea încheia acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la probleme reglementate de prezenta Convenție, în scopul completării sau întăririi dispozițiilor acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor consacrate de aceasta.

3. Atunci când două sau mai multe Părți au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unei problematici acoperite de prezenta Convenție, sau când ele au stabilit într-un alt mod relațiile lor privitoare la acest subiect, ele vor avea posibilitatea să aplice respectivul acord, tratat sau aranjament în locul prezentei Convenții, dacă acesta facilitează cooperarea internațională.

Articolul 40 - Rezerve

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că face uz de una sau mai multe rezerve prevăzute în articolele 2, alin.2; 6, alin.4; 14, alin.3; 21, alin.2; 25, alin.3 și 32, alin.2. Nu se admite nici o altă rezervă.

2. Orice stat care a formulat o rezervă în baza alineatului precedent, poate să o retragă în totalitate sau în parte, adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei. Retragera va produce efecte de la data primirii notificării de către Secretarul General.

3. Partea care a formulat o rezervă cu privire la o dispoziție a prezentei Convenții, nu poate pretinde aplicarea acestei dispoziții de către un alt stat; ea poate, dacă rezerva este parțială sau sub condiție, să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care ea a acceptat-o.

Articolul 41 - Amendamente

1. Fiecare Parte va putea propune amendamente la prezenta Convenție și orice propunere în acest sens va fi comunicată prin Secretarul General al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului și fiecărui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție conform dispozițiilor articolului 37.

2. Orice amendament propus de către o Parte va fi comunicat Comitetului european pentru probleme criminale care va prezenta Comitetului Miniștrilor avizul său cu privire la amendamentul propus.

3. Comitetul Miniștrilor examinează amendamentul propus și avizul Comitetului european pentru problemele criminale și poate adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul Miniștrilor conform paragrafului 3 al prezentului articol se trimite statelor pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform paragrafului 3 din prezentul articol va intra în vigoare în a treizecea zi după data la care toate Părțile vor fi informat Secretarul General că ele l-au acceptat.

Articolul 42 - Rezolvarea diferendelor

1. Comitetul european pentru probleme criminale al Consiliului Europei va fi informat cu privire la interpretarea și aplicarea prezentei Convenții.

2. În caz de diferend între Părți cu privire la interpretarea și aplicarea prezentei Convenții, Părțile se vor strădui să ajungă la o reglementare a diferendului prin negociere sau orice alt mijloc pașnic pe care îl vor alege, inclusiv supunerea diferendului Comitetului european pentru probleme penale, unui tribunal arbitral care va lua hotărâri obligatorii pentru părțile în diferend sau Curții Internaționale de Justiție, pe baza unui acord comun al Părților implicate.

Articolul 43 - Denunțarea

1. Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție prin adresarea unei notificări Secretarului General al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va produce efecte în prima zi care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

3. Totuși, prezenta Convenție va continua să se aplice executării, în baza articolului 14, unei confiscări cerute conform dispozițiilor înainte ca denunțarea să fi produs efecte.

Articolul 44 - Notificarea

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului și oricărui alt stat care a aderat la prezenta Convenție:

- a) orice semnare ;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții conform articolelor sale 36 și 37;
- d) orice rezervă în baza articolului 40, alin.1;
- e) orice alt act, notificare sau comunicare, care au legătură cu prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, deplin autorizați în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Semnată la Strasbourg, la 8 noiembrie 1990, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va comunica o copie certificată fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea Convenției și oricărui stat invitat să adere la aceasta.